

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยนำเสนอสรุปผลการวิจัย โดยมีสาระสำคัญได้แก่ ความมุ่งหมายของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนและปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนกับปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ประจำปีการศึกษา 2547 ซึ่งมีจำนวน 415 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ประจำปีการศึกษา 2547 ซึ่งมีจำนวน 200 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร โรงเรียน จำนวน 200 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) มีวิธีการดังนี้ นำจำนวนโรงเรียนแต่ละอำเภอแต่ละขนาดมาเทียบสัดส่วนร้อยละ เมื่อได้จำนวนแต่ละอำเภอแต่ละขนาดแล้ว ทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เพื่อให้ได้รายชื่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และใช้ผู้บริหารโรงเรียนที่สุ่มได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้มาจากข้อมูลสารสนเทศ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 2547 : 11,13)
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มี 1 ฉบับเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยนำเสนอสรุปผลการวิจัย โดยมีสาระสำคัญได้แก่ ความมุ่งหมายของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนและปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนกับปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ประจำปีการศึกษา 2547 ซึ่งมีจำนวน 415 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ประจำปีการศึกษา 2547 ซึ่งมีจำนวน 200 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี และ มอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร โรงเรียน จำนวน 200 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) มีวิธีการดังนี้ นำจำนวนโรงเรียนแต่ละอำเภอแต่ละขนาดมาที่ขยสัดส่วนร้อยละ เมื่อได้จำนวนแต่ละอำเภอแต่ละขนาดแล้ว ทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เพื่อให้ได้รายชื่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และใช้ผู้บริหารโรงเรียนที่สุ่มได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้มาจากข้อมูลสารสนเทศ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 2547 : 11,13)
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มี 1 ฉบับเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ประจำปีการศึกษา 2547 มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 3 การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ประจำปีการศึกษา 2547 มีลักษณะเป็นแบบมาตรา
ส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษา ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำบันทึกเสนอขออนุญาตวิทยาลัษมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
เพื่อทำหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2
เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และ
ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยเดินทางไปปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง เพื่อดำเนินการตามขั้นตอน
การวิจัยต่อไป โดยผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 196 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนกับ
ปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1
และเขต 2 สรุปผลการศึกษา ดังนี้

1. สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 84.20
มีอายุระหว่าง 46 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.90 ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร โรงเรียน ร้อยละ 95.90 อาวุ
ราชการ 20 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 66.30 ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งผู้บริหาร โรงเรียน ระหว่าง
11 – 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.7 และมีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 79.60

2. การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .31) โดยมีด้านการส่งเสริม
ด้านการมีความ รับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน มากที่สุด ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = .40) รองลงมา
คือ ด้านการส่งเสริมโดยให้อิโภาสได้รับความก้าวหน้า และความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การ
งานที่ปฏิบัติของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ได้รับความยอมรับนับถือหรือ
การยกย่องครูผู้ทำการวิจัย ในชั้นเรียน และด้านการส่งเสริมลักษณะของงานและสถานการณ์งานที่
เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = .33; $\bar{X} = 3.99$, S.D. = .28; และ $\bar{X} = 3.74$, S.D. =

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ประจำปีการศึกษา 2547 มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 3 การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ประจำปีการศึกษา 2547 มีลักษณะเป็นแบบมาตร
ส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษา ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำบันทึกเสนอบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
เพื่อทำหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2
เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และ
ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยเดินทางไปปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง เพื่อดำเนินการตามขั้นตอน
การวิจัยต่อไป โดยผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 196 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนกับ
ปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1
และเขต 2 สรุปผลการศึกษา ดังนี้

1. สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 84.20
มีอายุระหว่าง 46 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.90 ดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน ร้อยละ 95.90 อาช
ราชการ 20 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 66.30 ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน ระหว่าง
11 – 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.7 และมีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 79.60

2. การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .31) โดยมีด้านการส่งเสริม
ด้านการมีความ รับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน มากที่สุด ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = .40) รองลงมา
คือ ด้านการส่งเสริมโดยให้ออกสาได้รับ ความก้าวหน้า และความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การ
งานที่ปฏิบัติอยู่ของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ได้รับความยอมรับนับถือหรือ
การยกย่องครูผู้ทำการวิจัย ในชั้นเรียน และด้านการส่งเสริมลักษณะของงานและสถานการทำงานที่
เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = .33; $\bar{X} = 3.99$, S.D. = .28; และ $\bar{X} = 3.74$, S.D. =

.38) ตามลำดับ และมีด้านการส่งเสริมด้านผลตอบแทนที่ได้รับของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ที่อยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = .48)

3. โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 มีปริมาณงานวิจัยที่กำลังดำเนินการมีจำนวน 3076 ชิ้น มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 15.69 และปริมาณงานวิจัยที่ดำเนินการเสร็จแล้ว มีจำนวน 4563 ชิ้น มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 23.28 โดยมีงานวิจัยรวมทั้งสิ้น 7639 ชิ้น มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 38.97

จำนวนครู โรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวน 409 คน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 5.84 โรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวนครู 1700 คน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 15.45 โรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวนครู 875 คน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 62.50 และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีจำนวนครู 183 คน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 91.50 จำนวนครูทั้งสิ้น 3167 คน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 16.16

โรงเรียนขนาดเล็ก มีปริมาณงานวิจัย เฉลี่ย 2.78 ชิ้น ต่อครู 1 คน, โรงเรียนขนาดกลาง มีปริมาณงานวิจัย เฉลี่ย 2.69 ชิ้น ต่อครู 1 คน, โรงเรียนขนาดใหญ่ มีปริมาณงานวิจัยเฉลี่ย 1.77 ชิ้น ต่อครู 1 คน, โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีปริมาณงานวิจัย เฉลี่ย 2.03 ชิ้นต่อครู 1 คน

การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนที่เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล - ป.6 มีจำนวน 159 โรงเรียน เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล - ม.3 มีจำนวน 27 โรงเรียน และเปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 จำนวน 10 โรงเรียน

4. ความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน กับปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญ (ค่า $r = .045$) โดยมีด้านที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนมากที่สุดคือด้านการส่งเสริมให้ได้รับความยอมรับนับถือหรือการยกย่องครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน (ค่า $r = .139$) ด้านที่รองลงมาได้แก่ ด้าน การส่งเสริมด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมโดยให้โอกาสได้รับความก้าวหน้า และความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานที่ปฏิบัติอยู่ของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมลักษณะของงานและสภาพการทำงานที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการส่งเสริมด้านผลตอบแทนที่ได้รับของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน (ค่า $r = .098, .042, -.023$, และ $-.079$) ตามลำดับ

เป็นไปได้ที่ ความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกค่า อย่างไม่มีนัยสำคัญ กับปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน และมีบางด้านมีความสัมพันธ์ คิดลบ ได้แก่ด้านการส่งเสริมด้านผลตอบแทนที่ได้รับของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน และด้านการส่งเสริมลักษณะของงานและสภาพการทำงานที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

หมายถึง การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านนี้มากขึ้น ปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน อาจลดลงได้

5. เมื่อทำการควบคุมอิทธิพลของตัวแปรการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน แต่ละด้าน โดยจัดเป็น 5 รูปแบบ โดยรูปแบบที่ 1 ตัวแปรการส่งเสริมให้ได้รับความยอมรับนับถือหรือการยกย่องครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน รูปแบบที่ 2 ตัวแปรการส่งเสริมให้ได้รับความยอมรับนับถือหรือการยกย่องครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน กับ ตัวแปรการส่งเสริมโดยให้โอกาสได้รับความก้าวหน้าและความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานที่ปฏิบัติอยู่ รูปแบบที่ 3 ตัวแปรการส่งเสริมให้ได้รับความยอมรับนับถือหรือการยกย่องครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน กับตัวแปรการส่งเสริมโดยให้โอกาสได้รับความก้าวหน้าและความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานที่ปฏิบัติอยู่ กับ ตัวแปรการส่งเสริมด้านผลตอบแทนที่ได้รับ รูปแบบที่ 4 ตัวแปรการส่งเสริมให้ได้รับความยอมรับนับถือหรือการยกย่องครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน กับตัวแปรการส่งเสริมโดยให้โอกาสได้รับความก้าวหน้าและความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานที่ปฏิบัติอยู่ กับตัวแปรการส่งเสริมด้านผลตอบแทนที่ได้รับ กับตัวแปรการส่งเสริมลักษณะของงานและสถานการณ์การทำงานที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และรูปแบบที่ 5 ตัวแปรการส่งเสริมให้ได้รับความยอมรับนับถือหรือการยกย่องครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน กับตัวแปรการส่งเสริมโดยให้โอกาสได้รับความก้าวหน้าและความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานที่ปฏิบัติอยู่ กับตัวแปรการส่งเสริมด้านผลตอบแทนที่ได้รับ กับตัวแปรการส่งเสริมลักษณะของงานและสถานการณ์การทำงานที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน กับตัวแปรการส่งเสริมด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน หมายความว่า ตัวแปรการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนรายรูปแบบทั้ง 5 รูปแบบ สามารถกำหนดความแปรปรวนในค่าของตัวแปรปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนได้ร้อยละ 1.40, 2.10, 3.80, 3.30, และ 4.60 ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนกับ ปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และเขต 2 มีประเด็นสำคัญที่จะต้องพิจารณาและนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนมีบทบาทต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นการส่งเสริมด้านผลตอบแทนที่ได้รับของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทในการส่งเสริมระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเกียรติศักดิ์ วิสูตรรุจิรา (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความต้องการงานวิจัยทางการศึกษาระหว่างผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร

พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐและเอกชนมีความต้องการงานวิจัยทางการศึกษา โดยเฉลี่ยระดับ “มาก” และที่สำคัญสิ่งที่ผู้บริหารต้องส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะมีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ระบุไว้ชัดเจนในเรื่องเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในหมวด 4 มาตรา 24 ข้อ 5 จะส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ นอกจากนี้แล้วในมาตรา 30 ได้กำหนดให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาความรู้ของผู้เรียนเป็นกระบวนการที่ผู้สอนต้องดำเนินการทำให้มีการเตรียมการต่าง ๆ โดยเฉพาะ การอบรมการวิจัยในชั้นเรียนหรืออบรมผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งกล่าวว่า “ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด”

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน กับปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญ จึงขอเสนอการอภิปรายผลการวิจัย ในภาพรวมและรายด้าน ดังนี้

1. ในภาพรวมการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์ กับปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน ในทางบวก ก่อนข้างต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญ ซึ่งหมายความว่า ถ้าค่าตัวแปรการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น ปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน จะมีมากขึ้นด้วย หมายถึง ตัวแปรการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน สามารถกำหนดความแปรปรวนในค่าของตัวแปรปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน ได้ร้อยละ 4.60

2. ความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน 5 ด้าน โดยรายด้าน จำนวน 5 ด้าน กับปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน ประกอบด้วย 1) การส่งเสริมให้ได้รับความยอมรับนับถือหรือการยกย่องครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน 2) การส่งเสริมโดยให้โอกาสได้รับความก้าวหน้า และความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานที่ปฏิบัติอยู่ต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน 3) การส่งเสริมด้านผลตอบแทนที่ได้รับต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน 4) การส่งเสริมลักษณะของงานและสถานการณ์การทำงานที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และ 5) การส่งเสริมด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน

จากองค์ประกอบทั้ง 5 ด้านของการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน อภิปรายถึงความสัมพันธ์กับปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียน ตามลำดับดังนี้

2.1 การส่งเสริมให้ได้รับความยอมรับนับถือหรือการยกย่องครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์กับปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียน ระดับ ค่า อย่างไม่มีนัยสำคัญ แต่มีรายการย่อยที่แสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กับปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนอย่างมีนัยสำคัญคือ รายการให้ครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เป็นผู้แทนเข้าร่วมประชุมสัมมนาด้วยการวิจัย เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน รายการจัดให้ครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน มีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์การวิจัยในชั้นเรียน รายการให้ครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนมีส่วนร่วมในการเสนอ นโยบายในทางบริหารงานวิจัย และรายการจัดให้ครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในโครงการ การวิจัยของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรเพ็ญ ปฏิสัมพันธ์ (2532 : 46) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร พบว่า ปัจจัยทั้ง 10 ปัจจัยคือ ปัจจัยกระตุ้น ประกอบด้วย ความสำเร็จของงาน การได้รับความยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน ปัจจัยถ่วง ประกอบด้วย นโยบายการบริหาร การปกครอง บังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน สภาพการทำงาน และเงินที่ได้รับ ตามทฤษฎีการจูงใจของ เฮิร์ซเบิร์ก (Hertzberg, 1959 : 50 – 63)

2.2 การส่งเสริมโดยให้โอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าและความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานที่ปฏิบัติต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับ มาก และมีความสัมพันธ์กับปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียน ในระดับ ค่า อย่างไม่มีนัยสำคัญ มีประเด็นที่ต้องพิจารณาถึงความก้าวหน้าในวิชาชีพครู ล้วนแต่เปลี่ยนแปลงเกณฑ์การประเมิน และอยู่ในช่วงปรับเปลี่ยนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารงานระดับ กระทรวง ระดับกรม การประเมินความก้าวหน้าในวิชาชีพครูล้วนปรับเปลี่ยนเกณฑ์การประเมินใหม่ อันส่งผลให้มีความสัมพันธ์ ค่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พีรวัฒน์ วงษ์พรหม (2533 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาสภาพการทำวิจัยชั้นเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1 พบว่า ในด้านสภาพปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยชั้นเรียนและสาเหตุทำให้เกิดปัญหาในด้านความต้องการในการทำวิจัยและความต้องการความช่วยเหลือในการทำวิจัยในชั้นเรียนพบว่า ความต้องการดังกล่าวจะสัมพันธ์กับปัญหาและอุปสรรคที่ครูประสบในการทำวิจัยในชั้นเรียน กล่าวคือ ครูต้องการความรู้และทักษะในการทำวิจัยเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล และความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีการวิจัย ครูต้องการแรงจูงใจและการสนับสนุนการทำวิจัย ทั้งจากผู้บริหารและต้องการการสนับสนุนการวิจัยในทันเวลา และควรมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยแก่ครูทุกปี ครูต้องการในด้านเวลา โดยอยากให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ กำหนดให้ผู้มีโครงการวิจัยได้ดำเนินการวิจัย โดยถือว่าเป็นเวลาหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน

ประจำ และให้สิทธิแก่ครูผู้ปฏิบัติการสอนมาระยะหนึ่งลาไปทำวิจัยโดยได้รับเงินเดือนตามปกติ และความต้องการในด้านแหล่งความรู้โดยครูอยากให้มีแหล่งความรู้ในระดับอำเภอ โดยรวบรวมเอกสาร คำรา ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยไว้อย่างเพียงพอ มีการตั้งศูนย์กลางการวิจัยในระดับกลุ่มโรงเรียน และระดับอำเภอ

2.3 การส่งเสริมด้านผลตอบแทนที่ได้รับต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์กับปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับ ต่ำ และในทิศทางผกผัน โดยมีประเด็นที่ต้องพิจารณาได้แก่ รายการให้ครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ที่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนเป็นที่ประจักษ์ได้มีโอกาสได้รับผลตอบแทนจากการเป็นวิทยากร ถ่ายทอดความรู้ รายการมีการคัดเลือกผลงานการวิจัยในชั้นเรียนที่ดีเด่นของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ส่งเข้าประกวดในระดับที่สูงขึ้นเพื่อรับรางวัล และรายการมีการเสนอผลงานวิจัยในชั้นเรียนครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนให้ได้รับรางวัลต่าง ๆ จากหน่วยงานอื่น ซึ่งรายการดังกล่าว ครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารแล้ว สิ่งที่เป็นผลตามมาคือครูไม่มีเวลาที่จะมาทำงานวิจัยชั้นใหม่ ๆ เพราะต้องใช้เวลาดำเนินการทั้งหมดที่มีไปปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ทำให้ไม่มีผลงานวิจัยเพิ่มขึ้นจากการวิเคราะห์ข้อมูล ปัจจัยที่ทำให้ความสัมพันธ์กับปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนเป็นแบบผกผันคือเมื่อมีการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการส่งเสริมด้านผลตอบแทนที่ได้รับของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนลดลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันทนา ชูช่วย (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการทำวิจัยในโรงเรียน ของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ไม่ทำวิจัยมีสาเหตุสำคัญที่สุด คือ ไม่มีเวลานื่องจากงานสอนมีมาก สาเหตุรองลงมาคือ ครูไม่มีความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัยเพียงพอ และสาเหตุอีกประการหนึ่ง คือครูไม่เห็นประโยชน์ในการทำวิจัย

2.4 การส่งเสริมลักษณะของงานและสภาพการทำงานที่เอื้อต่อการทำวิจัยของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์กับปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับต่ำ และในทิศทางผกผัน โดยมีประเด็นที่ต้องพิจารณาได้แก่ รายการรณรงค์ให้ชุมชนหรือภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนทุนวิจัย ให้ครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน รายการให้ครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน จัดแบ่งเวลาเพื่อการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียน รายการจัดประชุมชี้แจงคณะครูให้ทราบจุดประสงค์และบทบาทของครูที่ต้องทำการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน รายการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน รายการจัดหาแหล่งทุนเพื่อการสนับสนุนและส่งเสริมการทำวิจัย ให้กับครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน รายการเป็นที่ปรึกษาให้ครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน และร่วมมือร่วมงานกับครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน และรายการนำผลงาน

การวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนมาจัดเป็นมุมหรือห้องผลงานการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งรายการย่อ ย่ดงกล่าว เป็นรายการที่ต้องใช้งบประมาณจากชุมชน ในขณะที่โรงเรียนขาดแคลน งบประมาณ เศรษฐกิจของชุมชนล้วนแต่ได้รับผลกระทบไม่สามารถขอรับการสนับสนุนจากชุมชน หรือจัดสรรงบประมาณเข้าสนับสนุนได้ ครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนยังต้องช่วยเหลือตนเองด้าน งบประมาณอย่างเต็มที่ ในขณะที่อัตราค่าจ้างการขาดแคลนครู จากการวิจัยพบว่า โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 70 โรงเรียน เปิดสอนระดับอนุบาล – ป.6 จำนวน 8 ห้องเรียน แต่มีครูเฉลี่ย โรงเรียนละ 5.84 คน เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งต้องสอนทุกวิชา และสอนแบบรวมชั้น ครูแทบจะไม่มี เวลาทำงานอื่น และในโรงเรียนยังมีงานธุรการ การเงิน และพัสดุ ที่ต้องรับผิดชอบ ผลงานวิจัยที่ทำ แล้วครูส่วนใหญ่จะส่งเข้าทำผลงานทางวิชาการเพื่อปรับวิทยฐานะของครูทำให้ยากต่อการจัด รวบรวมได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชื่นอารมณั ภาระพฤดี (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง สภาพและความต้องการทำวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยครูสวนดุสิต ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุที่ อาจารย์ไม่ต้องการทำวิจัยเพราะไม่มีเวลา ขาดความรู้ และประสบการณ์ในการทำวิจัย ไม่มี ทุนอุดหนุนการทำวิจัย และเหตุผลที่อาจารย์ควรทำวิจัยเพราะเป็นประ โยชน์ต่อการเรียนการสอน และสนับสนุนความก้าวหน้าทางวิชาการ สำหรับองค์ประกอบการทำวิจัยที่อาจารย์ต้องการมาก ที่สุด คือเวลาในการทำวิจัย

2.5 การส่งเสริมด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับ มาก และมีความสัมพันธ์กับปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับ ต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญ โดย รายการที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดคือรายการมีส่วนร่วมกับครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ในการคิด วิเคราะห์ ให้ได้แนวทางที่นำไปสู่การทำวิจัยในเรื่อง ต่าง ๆ รองลงมาได้แก่ รายการให้คำแนะนำ ด้านความรู้การวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเสริมสร้างขวัญกำลังใจ แก่ครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน รายการให้ ความช่วยเหลือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนเมื่อพบปัญหา อุปสรรค ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงาน และรายการจัดระบบดูแล เอาใจใส่ครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนให้สอดคล้องกับหน้าที่ความ รับผิดชอบของตน โดยรายการดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ พีรวัฒน์ วงษ์พรม (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการทำวิจัยชั้นเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1 พบว่า ในด้านสภาพปัญหาและอุปสรรค ในการทำวิจัยชั้นเรียนและสาเหตุทำให้เกิดปัญหามีดังนี้ 1) ขาดความรู้และทักษะในการ ดำเนินการวิจัย การใช้ค่าสถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลสาเหตุเนื่องจากการ ไม่เคยศึกษาหรืออบรม ความรู้และทักษะทางการวิจัย ขาดประสบการณ์ในการทำวิจัย 2) การไม่ได้รับการสนับสนุนจาก ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ และจากบุคลากรผู้ช่วยวิจัย สาเหตุเพราะ โรงเรียน หน่วยงาน ชุมชน ผู้ปกครองและ นักเรียนยังขาดความสนใจ และไม่เห็นประ โยชน์ของการวิจัยอย่างแท้จริง

และ 3) ขาดแหล่งความรู้สำหรับการค้นคว้าตำรา และเอกสาร อ้างอิง โดยมีสาเหตุมาจากที่ตั้งและขนาดของโรงเรียน เช่น โรงเรียนขนาดเล็กอยู่ห่างไกลทำให้ไม่มีแหล่งความรู้ วัสดุอุปกรณ์ ต่าง ๆ ในการทำวิจัย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภารัต มีเหลือ (2540 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง “การศึกษาสมรรถภาพของครู นักวิจัย” ด้วยการใช้แบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของครูนักวิจัยที่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จำนวน 348 คน เกี่ยวกับสมรรถภาพที่จำเป็นของครูนักวิจัยและองค์ประกอบของสมรรถภาพครูนักวิจัย ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบของสมรรถภาพการวิจัยที่สำคัญมี 7 องค์ประกอบ เรียงลำดับคือ ความรู้ ความสามารถในระเบียบวิธีวิจัยและการดำเนินการวิจัย ด้านทักษะในการพัฒนาการเรียนการสอนด้านจรรยาบรรณนักวิจัย ด้านบุคลิกภาพและคุณธรรมของครู ด้านทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านความสามารถในการประเมินผลการเรียนรู้และการใช้ข้อมูลข่าวสาร และด้านความสามารถในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อความรู้

ผลการวิจัยการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนยังสอดคล้องกับงานวิจัยของริชาร์ด (Lisa Smulyal, 1988 : 47 - 56) ได้ทำวิจัยเรื่อง “The Collaboration process in action research ” โดยทำการศึกษาระบวนการร่วมมือกันของทีมวิจัย ซึ่งประกอบด้วยครู 5 คน และนักวิจัยจากมหาวิทยาลัย 2 คน โดยมีการพบปะกันทุก ๆ อาทิตย์ในช่วง 2 ปี ในปีแรกมีการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น เพื่อกำหนดปัญหา ซึ่งจะต้องมีความร่วมมือกันในการตั้งวัตถุประสงค์ในปีที่ 2 พวกเขาตระหนักว่าวัตถุประสงค์ของการวิจัยไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงโรงเรียนแต่เป็นการพัฒนาบุคลากรและพัฒนาโรงเรียน ผลที่ได้จากความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้ตามความรู้สึกร่วมกันพบว่าถึงแม้ข้อค้นพบที่จะได้เป็นเพียงส่วนเล็ก ๆ ที่มีผลต่อการปฏิบัติ แต่ครูทั้ง 5 คน ก็พบว่าทักษะในการทำวิจัยมากขึ้น และพร้อมที่จะทำการวิจัยในโอกาสต่อไป นอกจากนี้ยังพบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติพร ปัญญาภิญโญผล (2541 : 38) ซึ่งได้ศึกษาการใช้กระบวนการวิชาที่อบรมครูประจำการที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษาให้รู้จักนำวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตนเอง โดยมีครูวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาเป็นคิวดอร์ ผลการวิจัยสรุปว่า ครูได้เพิ่มพูนทักษะ และความเข้าใจในการใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ และการเรียนรู้ของนักเรียนช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการพัฒนาความก้าวหน้าในวิชาชีพจากข้อมูลที่จะสะท้อนประสบการณ์ในชั้นเรียน และจากการเข้าร่วมอภิปรายฉันมิตร ผลการวิจัยสนับสนุนความเชื่อในคุณค่าของการวิจัยเชิงปฏิบัติการในการบูรณาการทฤษฎี และปฏิบัตินำไปสู่การปรับปรุงการสอน ส่วนผู้ที่อยู่ในฐานะคิวดอร์ซึ่งเป็นผู้วิจัยงานชิ้นนี้ได้รับความเข้าใจ(เกิดปัญญา) และทำการปรับปรุงภาคปฏิบัติในกระบวนการวิชาอบรมซึ่งนำไปสู่การพัฒนาวิชาชีพด้วย และเคนเน็ท (Kenneth, 1992 : 114) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาครู

นักวิจัยในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐเพนซิลวาเนียคอนเนอ พบว่า มีบทสรุปเกี่ยวกับการวิจัยของครูทั้งหมด 6 ข้อใหญ่ ๆ แต่ข้อสรุปที่ 3 ถึง 6 สะท้อนถึง ความคิดของผู้เข้าร่วมในประเด็นการวิจัยของครูถึงขั้นตอนการพัฒนาบุคลากร โดยข้อสรุปที่ 3 คือ การสนับสนุน และให้ความร่วมมือจากฝ่ายบริหาร ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความพยายามทำวิจัยของครู ข้อสรุปที่ 4 คือ การพิจารณาความคิดเห็น โดยผู้เข้าร่วมว่าด้วยการวิจัยในฐานะที่เป็นเครื่องมือพัฒนาวิชาชีพที่ได้ผล ข้อสรุปที่ 5 อธิบายอุปสรรคเด่น ๆ 2 อย่างต่องานวิจัยของครู คือ เวลา และทัศนคติ ข้อสรุปที่ 6 คือ การส่งเสริมงานวิจัยของครูในโรงเรียนของรัฐเพนซิลวาเนีย เพื่อพัฒนาบุคลากรเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ อย่างไรก็ตาม ต้องทำด้วยความสมัครใจ ทำเป็นระบบ และร่วมมือร่วมใจกัน

ผลการวิจัยที่พบสอดคล้องกับงานวิจัยของนักวิชาการหลายท่าน แต่ในบริบทของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ยังคงต้องการการส่งเสริมการ ทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง และทันเวลา ดังปริมาณงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาพบว่า ในปี การศึกษา 2547 โรงเรียนทำงานวิจัย จำนวน 7,639 ชิ้น ซึ่งเป็นงานวิจัยที่กำลังดำเนินการ 3,076 ชิ้น งานวิจัยที่ดำเนินการเสร็จแล้ว จำนวน 4,563 ชิ้น โดยโรงเรียนขนาดเล็ก มีปริมาณงานวิจัย ทั้งสิ้น 1,138 ชิ้น เฉลี่ย 16.28 ชิ้น ต่อ 1 โรงเรียน และเฉลี่ย 2.78 ชิ้น ต่อครู 1 คน ส่วนโรงเรียนขนาดกลาง มีปริมาณงานวิจัย ทั้งสิ้น 4,579 ชิ้น เฉลี่ย 41.63 ชิ้น ต่อ 1 โรงเรียน และเฉลี่ย 2.69 ชิ้น ต่อครู 1 คน สำหรับโรงเรียนขนาดใหญ่ มีปริมาณงานวิจัย ทั้งสิ้น 1,550 ชิ้น เฉลี่ย 110.71 ชิ้น ต่อ 1 โรงเรียน และเฉลี่ย 1.77 ชิ้นต่อครู 1 คน และสุดท้ายโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีปริมาณงานวิจัย ทั้งสิ้น 372 ชิ้น เฉลี่ย 186.00 ชิ้น ต่อ 1 โรงเรียน และเฉลี่ย 2.03 ชิ้นต่อครู 1 คน

สรุปได้ว่าปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 เฉลี่ย จำนวน 2 ชิ้น ต่อครู 1 คน ต่อ ปี ซึ่งนับว่าน้อยมาก ซึ่งต้องพิจารณา โยบายการกำหนดปริมาณงานวิจัย โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ที่ครูต้องทำเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นปัจจัยที่น่าสนใจ โดยสภาพที่ครูยังไม่ชัดเจนกับระเบียบวิธีการวิจัย ครูก็จะทำงานวิจัยเท่ากับปริมาณงานวิจัยที่ผู้บังคับบัญชากำหนดไว้ จึงทำให้เกิดความสับสนในระดับต่ำ โดยการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน มีอิทธิพลต่อปริมาณงานวิจัยในชั้นเรียนร้อยละ 4.60

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

จากข้อค้นพบของงานวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการนำไปพัฒนาคุณภาพการศึกษา ไว้ดังนี้

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 สามารถดำเนินการประสานงาน สนับสนุน จัดสรรงบประมาณ เพื่อการวิจัยในทุกระดับ ส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในโรงเรียนให้มากกว่าสภาพที่เป็นอยู่ และนำผลการวิจัยมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษา โดยกำหนดเป็นนโยบายการวิจัยทั้งนี้เพื่อกระตุ้นในการทำวิจัยให้มากขึ้น

2. ผู้บริหาร โรงเรียนควรมีบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในโรงเรียนให้มากในทุกด้านเป็นเรื่องที่ต้องทำเร่งด่วน รวมทั้งสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ทำวิจัยในโรงเรียนในรูปแบบต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรได้มีการวิจัยศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียน ในทัศนะของข้าราชการครูสายผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2

2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้ครูทำงานวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2